

Pesti mintára igazoltattak a szegedi egyetemen és hangosan tüntettek a Belvárosban.

Összeverték egy orvostanhallgatót. — Furcsa események az anatómiai intézetben. — Általános rendőri permanencia. — Nyugodtan telt el a délután és az éjszaka.

„Nem engednek az egyetemre zsidó hallgatókat addig, amíg vissza nem vonják a még be sem nyújtott numerus clausus-revizíós javaslatot”.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Budapesti tegnapelőtti megkezdődött egyetemi események a szerdai nap folyamán Szegedre is áterjedtek. A keddi nap — amint arról beszámoltunk — Szegeden a legnagyobb nyugalomban mult el. Kedden este azután az egyetemi ifjuság vezértanácsa megbeszélte az eseményeket. Az értekezleten az ifjuság vezeterei kijelentették, hogy azonosítják magukat a budapesti egyetemi ifjuság numerus clausus melletti álláspontjával. A vezetők azonban óva intették a diákokat attól, hogy ne ragadtassák el magukat és higgadtan mérlegeljék az eseményeket.

A tüntetések először a Szukováthy-téren lévő volt Leszámolópalota épületében kezdődtek,

ahol a bölcsészeti kar számára találtak hajlékot.

Schmidt professzor meg is kezdte előadását, amelyen a zsidó vallásu egyetemi hallgatók is megjelentek. Az előadás nyugodtan folyt le, majd az előadás végén a sorok között

ideges nyugtalanság volt észlelhető.

A professzor befejezte előadását, amikor a folyosóról hirtelen harsány kiáltások hallatszottak:

— *Eljen a numerus clausus! Ki a zsidókkal!* — majd hangos pfuj kiáltások hangzottak el.

A széles folyosók lázas hangyabolyhoz hasonlítottak. Az elsőéves egyetemi hallgatók még nem ismerték egymást,

megkezdődött a hallgatók leigazolása.

Az igazoltatások nagy izgalomban játszódtak le.

— *Ki vele! Ki kell dobni!* — hangzott el egy-egy hang.

A filozófiai fakultás növendékei szembenállottak dékánjukkal és nem engedelmeskedtek felszólításának.

Hiába kérte a hallgatókat Horger, hogy őrizték meg az egyetem békéjét és méltóságát. Nem tettek eleget felszólításának, mire a dékán ezeket mondotta:

— *Majd meglátják az urak, mi lesz, ha nem hajlanak szavamra!*

A szegedi egyetemen először fordult

a rókusai iskolában lévő anatómiai intézetbe

vezetett.

A rendőrség ekkor még mindig nem szerzett értesülést a megkezdett tüntetésről. Dél előtt 10 óra tájban egy kisebb rendőri osztag jelent meg a leszámolóhivatal épülete előtt, de a rendőrségnek nem akadt dolga. A kapitányság vezetője ekkor tudomást szerzett a készülő eseményekről és intézkedésére

az összes fakultások épületei előtt

örszemek jelentek meg,

hogy a tüntetések elfajulását megakadályozzák.

Tíz óra után azonban már az összes fakultásokon lejátszódtak az ismert események.

A hangulat és a szenvedély a legviharosabban az anatómiai intézetben robbant ki, ahol

lettlegességek is történtek.

At az egyetemi ifjuság a legradikálisabban hajította végre a pesti mintát. *David* a Leó egyetemi tanár a filozófiai fakultáson történ-

a hallgatók nekironítottak és valósággal összeverték a szerencsétlen diákokat.

A folyosón végig verték Reményit és eltávolították az épületből.

A durva inzultust az őrtálló rendőrök azonnal jelentették a városházára, ahonnan Bor-

Amitől azonban a szegedi egyetemi ifjuság vezeterei tartottak, a szerdai nap folyamán sajnálatos események kíséretében bekövetkeztek.

A szegedi egyetem hallgatóinak egy része lekopirozta a budapesti tüntetéseket.

A kora reggeli órákban még csend volt az egyetem különböző fakultásain. A hallgatók egyenkint szállingóztak be az épületekbe és úgy látszott, hogy az előadások rendben fognak lefolyni. A különböző fakultások kapuin mindenki minden igazoltatás nélkül beléphetett. A hangulat azonban nyomott volt.

Ekkor már a fakultás épületének kapujában

kisebb örségek állottak fel,

akik idegent nem engedtek be. Az épület belsőjéből olyan hangos lárma és zsvaj hallatszott, hogy teljesen megakadt a nyugodt munka. Bántódása azonban senkinek sem történt. Amikor azután a legnagyobb fokra hágott az izgalom, a lázongó és türelmetlenkedő hallgatók között

hirtelen megjelent dr. Horger Antal

egyetemi tanár, a filozófiai kar dékánja.

A dékán először csendre és rendre intette az ifjuságot. Nyugodt és megfontolt szavait azonban alig hallgatta meg az ifjuság.

— *Távozzanak és menjenek szépen haza*

— mondotta nyugodtan Horger professzor.

— *Nem megyünk, mi előadásra jöttünk, nekünk jogunk van itt lenni!*

Közben állandóan éltették a numerus clausust és pfujjolták a zsidókat.

elő, hogy a hallgatók nem teljesítetik a dékán rendelkezését.

Közben azt is kihírdették, hogy a mai előadásokat nem tartják meg.

A filozófiai fakultás növendékei ezután egyenkint távoztak el az épületből. A diákok utja

ameddíg nem kívánatos elemek tartózkodnak a tanteremben, addig nem kezd meg az előadást.

A tanársegéd kijelentésére az ifjak tombolni kezdtek és megkezdődtek az igazoltatások. A zsidó vallásu egyetemi hallgatóknak minden bántódás nélkül jutottak ki az épületből. A legragikusabban azonban

Reményi Sándor elsőéves hallgató

járta meg. Gellért tanársegéd termében ő volt egyedül zsidó vallásu.

— *Igazolja magát!* — rontottak Reményire.

A teljesen magára hagyott diák ellenkezés nélkül teljesítette a parancsot, amire

bola rendőrtanácsos egy szakasz rendőrt és Schön Károly rendőrkapitányt küldte ki az anatómiai intézetbe. Az épület belsejében azonban ekkorra már csend honolt. A felsőbb

évfolyamu egyetemi hallgatók valóságos szőcs harcot vívtak a »golyákkal«, akik mindenféleképpen igazolni próbálták cselekményüket.

Az inzultus hírére nagytömeg kíváncsiszkodó verődött össze az épület előtt. Tizenegy óra után megkezdődött az anatómiai intézetben összegyűlt hallgatók vándorlása.

— Irány a természettudományi intézet!

— hangzott el a parancs. És az ifjuság zárt sorokban megindult a Kossuth Lajos-sugárúton. Mögöttük rendőrsztagok. A tömegeből állandóan röpködtek a kiáltások:

— *Le a zsidókkal! Eljen a numerus clausus!*

Amire a tömeg az állami főgimnázium épületében lévő természettudományi intézethez ért, ott már elvégezték az igazoltatást. Fél-tizenkettőkor mintegy kétszáz főnyi diákcsoport gyűlt össze az épület előtt. A diákság nyomában lévő rendőrsztagok parancsnoka távozásra szólította fel az ifjuságot. Az ismételt felszólításnak nem tettek eleget, amire dr. Schön Károly rendőrkapitány parancsot adott a tömeg feloszlására. A tömeg a rendőrök elől menekülni kezdett. A diákok két szárnyra szakadtak. Egyrésze a Horváth Mihály-uccában, a másik része pedig a színház felé rohant, hogy minél hamarabb elérjék a központi egyetem épületét. Csatát vesztett hadhoz volt hasonlatos az ifjuság, amikor a hátuk mögött siettek a rendőrsztagok.

A menekülő ifjuságnak az a része, amelyik a korzón át rohan,

hangosabb és merészebb volt.

— *Eljen a numerus clausus! Le a zsidókkal! Abcug a Délmagyarországra!* — hangzottak a kiáltások.

A korzó sétáló népe riadtan tért ki a zilált sorokban rohanó hallgatók elől.

A központi egyetem épülete előtt

azután találkozott a két csapat. Az egyetem előtti térségen előbb a *Himnusz*, majd a *Hiszkegy* akkordjai hangzottak el. Néhányan a kurzuslapot eljeneztek, majd ismét a *Délmagyarországra* abcugoltak.

Ekkor történt, hogy Loos István rendőrfelügyelő néhány kerékpáros rendőrrel megakart tisztítani az épület lejáróját.

A tömeg azonban nekironított a rendőröknek,

ugy hogy azok, hogy a súlyosabb összezapást eltereljék, hátrálni kezdtek. Ekkorra azonban már odaérkeztek a többi rendőrsztagok, amire a tüntetőcsoport benyomult az egyetem előcsarnokába. Az éljenzések és a pfujjoltások azonban még mindig nem hagytak alább. Az ifjuságot Magyar Károly rendőrfelügyelő próbálta lecsendesíteni, akik azután bent az egyetem udvarán beszéltek meg a továbbiakat.

— *Este hat órakor találkozunk!* — adták ki hangosan egymás között a későbbi összejövetel időpontját.

Feltűnést keltett azonban az a jelenet, amikor az egyetem épületéből távozni készülő

zsidó vallásu hallgatóknak pfujjolni és zsidózni kezdtek.

A védtelen leányok könnyes szemekkel néztek egymásra és az uccán többen hangosan kifejezést adtak felháborodásuknak, többen pedig a leányok védelmére siettek.

A zür-zavar, a hangos tüntetés, a rendőri osztagok megjelenésére természetesen

óriási tömeg

verődött össze az egyetem előtt. Rendzavarás azonban ekkor nem történt, az ifjuság kisebb csoportokban kiözönlött a korzóra.

A délután

teljes csöndben és nyugalomban telt el. Sehol sem voltak csoportosulások, csupán a cirkáló rendőrök mutatják, hogy délelőtt tüntetés volt.

Hat óra körül

arra lettek figyelmesek, hogy egy-egy kisebb csoportban egyetemi hallgatók érkeznek a központi egyetem elé. Már előbb elterjedt a híre